

1933

1. Beh. af Lovf. om Ophævelse af Stempelpapirsafg., Salvsprocentsafg., osv.

1934

af de Herrer, ifølge deres forskjellige praktiske Erfomheder, ville kjende meget bedre end jeg. Men dette System af Myndigheder er en Nødvendighed. Jeg foreslaar endeligt en forberedende Ansættelse af kommunale Myndigheder, dernæst Kommissioner for Herrederne og Kjøbstæderne, og jeg foreslaar fremdeles, hvad jeg har tilspøjet som en Nødvendighed, naar Skatten skal have det Omfang, som her er foreslaaet, og skal have den Betydning som Statsindtægt, en Samvirken af Statens Embedsmand, hvilken Samvirken tillige endogsaa er nødvendig for, at Ansættelsen kan foregaa paa rette Maade for Skatteyderne, for at de ikke skulle blive gaaede for nær. Disse Kommissioner skulle afgjøre de tvivlsomme Spørgsmaal, hvor Sogneansættelserne, Skatteembedsmændene og Skatteyderne ikke i Forveien ere enige, de skulle være Domstole og afgive Kjendelse og Dømme, de skulle have Sagerne lagte for sig og skulle staa uafhængige lige overfor Repræsentanterne for Interesserne, de skulle være uafhængige Dommere, og ikke stadig være angstelige og omhyggelige for at påse paa, at Skatteyderne ikke gaa Statskassen for nær. Det er netop for selve Skatteydernes Skyld, for at disse Skattekommissioner bør indtage deres uafhængige Stilling, for at de kunne indtage den rette overordnede Plads, at det er nødvendigt, at Andre staa som de, der varetage Statens Interesser, de ere den ene Part og Skatteyderne den anden. De Herrer ville se, at naar det behøves, skal der finde en Forhandling Sted med disse Skattedomstole mellem Skatteyderne og dem, der repræsentere Statskassen. Disse Skattedomstole skulle indkalde Parterne for sig og afgjøre, hvad der er rigtigt. Efter Erfaringer fra England, Nordamerika og Schweiz, som jeg har kunnet gjøre mig bekendt med — efter alle de Lovforslag, Forhandlinger og Kommissionsbetænkninger, som jeg har kunnet erholde —, dette Materiale viser i det Mindste for mig, at denne Fremgangsmaade er den rigtige. Navnlige naar det skal være en Statskat og ikke en Kommunkalkat, og naar man vil give Staten flere Indtægter, paalidelige Skatter, som kunne tilfredsstille alle de Fordringer, som man fra forskellige Sider kan stille, tror jeg, at man ikke kan nøjes med mindre. De Herrer ville se, at jeg har foreslaaet en Regeringskommission, et Kontrollkontor. Det vil være absolut nødvendigt for at faae Meget af det afgjort, som skal afgjøres. Jeg har med Villie udeladt Meget af, hvad der hidtil har staaet i vore Stattelove, og som, hvis det skulde have været med her, maatte have været ledsaget af mange

andre Enkeltheder, og jeg har maasse herved afveget noget fra, hvad der er det Sædvanlige hos os. Jeg kjender mange Stattelove, i alt Fald flere saadanne fra andre Lande, hvor man ikke en Gang gaar nær saa vidt, som her er gaaet. Jeg er med fuldt Forsæt afvegen fra den Praxis, vi hidtil have fulgt, fordi jeg virkelig tror, at Affattelsen af Blanketter og Bestemmelsen af mange tvivlsomme Punkter, som optaa, bedre ske af dem, der særlig befsjæftige sig dermed, end af os; jeg har i det Mindste ikke følt mig kaldet til at foreslaae Forslag i saa Henseende, og hvis det skulde bero paa mig, vilde jeg foretrække at overlade til denne Kontrolautoritet at udstede Veiledninger, afsatte Blanketter og afgjøre mange tvivlsomme Spørgsmaal. Maasse Andre finde det rigtigt at tage Mere med i Loven — jeg for mit Vedkommende har i det Hele og Store ønsket, at overlade det til denne Regeringskommission. Det er en Hovedindvending imod Indkomstskatten, at man trænger for nær ind paa Folks Formuesforhold; jeg har her været nansom i den Henseende. Jeg har troet at kunne foreslaae, at Folk ikke behøvede at opgive deres Gjæld; de kunne betale Stat af hele deres Eiendom, af hele deres Bedrift og den derpaa anvendte Kapital, saaledes at de igjen kunne faae Ret til at afforte et Beløb for deres Gjæld. Jeg har imidlertid ikke blot foreslaaet dette, men tillige foreslaaet, at dersom Noget ønskede det, saa kunde de lige strax henvende sig til denne Kontrolautoritet med deres Anmeldelse. En af de praktiske Betæneligheder, som formodentlig vil blive gjort gjældende med Hensyn til denne Autoritet, er, at man maasse vil finde, at han faar grumme meget at bestille. Jeg vil dog sige, at et Sted har man en Mand med en lignende Virksomhed, eller maaste rettere 3 Mænd, hvoraf navnlig den ene udfører det Meste, ifær det sidst Nævnte, det er i England. En Regeringskommissioner reiser rundt om i England og holder tilsvarende Møder, men Erfaringen har vist, at der yderst sjelden bliver henstillet Spørgsmaal til ham, ja saa sjældent, at han — een Mand i det store Land — kan overkomme det. Hvis man imidlertid tror, at det er rigtigt, at der gives ham længere Tid end den af mig foreslaaede, saa skal jeg ikke have Noget derimod; jeg har kun givet ham 2 Maanedes til denne Rundreise, men jeg er som sagt gaaet ud fra de engelske Forhold. Jeg veed vel, at de Herrer her i Salen ikke ynke Ansættelsen af nye Embedsmaend, men jeg tror, at man hellere end at udsætte sig for at faae et slet Arbejde, maa anvende de Kræfter dertil, som ere for-